

BLUE 2, DEFIANT L6958

Pilot Officer Samuel Thomas en LAC John Bromley

Verslag van pilot Samuel Thomas

Ik was piloot op een Defiant in de formatie die werd geleid door Flt.Lt. G.F.A. Skelton van 264 Squadron. Om 06.45 u¹ kwam het ten zuiden van Rotterdam tot een confrontatie tussen onze formatie en zeven Duitse Ju 87. De Duitse vliegtuigen droegen geen bommen, hetgeen erop zou kunnen wijzen dat zijn hun doelen inmiddels hadden gebombardeerd. Ik zag dat op verschillende plaatsen in Rotterdam grote branden woedden. De vliegtuigen werden onmiddellijk in lijnformatie gebracht en bleven draaien. Ik kwam ten opzichte van een Ju 87 in een goede positie en mijn boordschutter schoot hem neer. Ik zag dit toestel, dat kennelijk stuurloos was geworden, naar beneden gaan. Vervolgens werd een andere Ju 87, die ons achtervolgde, neergeschoten. Plotseling mengden zich zo'n 27 Bf 109-jagers in het gevecht. Ik hoorde mijn schutter Bromley juichen en ik denk dat hij een van de ons achtervolgende Duitsers had neergeschoten. Zeker weten doe ik dat niet omdat volgens mij Bromley direct daarna werd getroffen en gedood toen ons toestel van achteren werd beschoten.

Het dashboard en een deel van de stuurkolom werd daardoor weggeslagen, ook de brandstoftank aan stuurboordzijde vloog in brand. Voor een moment raakte ik de macht over het vliegtuig kwijt, maar uiteindelijk slaagde ik erin het op zijn rug te draaien, zoals dit vooraf met de schutter was besproken, zodat wij er gemakkelijker konden uitspringen. Omdat de schutter niet meer antwoordde, ben ik, toen de vlammen de cockpit bereikte, eruit gesprongen. Ik kwam op een eiland ten zuidoosten van Dordrecht terecht, middenin het hoge riet.² Toen ik daar op mijn rug lag zag ik in de lucht een Defiant ontploffen.

Een uur later, alle vijandelijke vliegtuigen waren inmiddels verdwenen, ben ik op onderzoek uitgegaan waarbij bleek dat het eiland onbewoond was. Op ongeveer drie kilometer zag ik in zuidoostelijke richting een huis liggen,³ om dat te bereiken moest ik twee geulen van elk zo' n 100 meter breed overzwemmen. Toen ik een afgemeerde boot zag liggen ben ik daar opgeklommen. Na wat te hebben uitgerust ben ik in westelijke richting gelopen, dit wist ik door de zon achter me te houden, tot ik bij een huis kwam waar een aak lag, het huis was onbewoond. Nadat ik een kleinere boot had gevonden ben ik daarmee weggeroeid tot ik bij een hoge dijk kwam. Ik liep die op en zag, toen ik daar bovenop was, een man en een vrouw naar me toekomen. Het liep toen tegen 09.00 u. Het gelukte mij om hen duidelijk te maken dat ik een Engelse militair was, ik droeg namelijk mijn uniformjas over mijn arm zodat zij mij niet als zodanig herkenden.

Rond deze tijden waren Duitse vliegtuigen Dordrecht aan het bombarderen, dat ging zo ongeveer de gehele ochtend door. Dordrecht lag volgens de boer op een afstand van ongeveer 22 km vanaf zijn boerderij. Voor zover ik dat kon waarnemen waren de bombarderende vliegtuigen van het type Heinkel HE 111H en Junkers Ju 87.

Rond 13.00 u sloot de boer zijn huis af en roeide met mij en zijn gezin naar een ander eiland. Onderweg zag ik twintig Duitse Me 110-vliegtuigen in de lucht, die, steeds verder in noordwestelijke richting gaande, rondcirkelden. Het leek erop dat zij

¹ NB de tijden in deze vertaling zijn omgezet naar de Nederlandse tijd. Jan Jolie

² Bedoeld wordt de griend van de Ganzenei. Jan Jolie

³ Op de Groene Plaat. Jan Jolie

naar geschikte doelen zochten.

Uiteindelijk bereikten wij een andere boerderij, van hieruit werd contact gelegd met Nederlandse militairen waarop de boer aanbood mij op zijn fiets daarheen te brengen. Na een kilometer of viereneenhalf te hebben gefietst bereikten wij een dam, waar we werden opgewacht door Nederlandse militairen. Tot mijn grote blijdschap ontmoette ik daar ook P/O Hatfield van Blue 1. In een auto werden wij naar een schuilkelder gebracht, Hatfield vroeg of zij hem naar een ziekenhuis konden brengen om zijn gewonde arm te laten verzorgen. Na ongeveer een uur te hebben gewacht werden wij naar Sleenwijk gebracht voor ondervraging door de Nederlandse Inlichtingendienst, zij zagen mij voor een Duitser aan. Toen ik op hun daartoe gestelde vraag, waar ik vandaan kwam, antwoordde "Swansea", moest ik een kaart tekenen van de belangrijkste straten.

Uiteindelijk werden wij naar een ziekenhuis gebracht waar ik een kaart, waarop mijn gegevens stonden vermeld, om mijn hals kreeg. Mijn uniformjas moest ik achterlaten. Na enige tijd met een aantal burgers in een ruimte te zijn opgesloten werden we, onder begeleiding van twee bewakers, met een boot naar Gorinchem gebracht, dat kennelijk vlak vóór onze aankomst was gebombardeerd. Te Gorinchem werden wij op het Hoofdbureau van Politie door een agent, die goed Engels sprak, ondervraagd. Wij legden uit Engelse vliegtuigen te zijn en toen wij op zijn vraag of wij Nederlands spraken, ontkennend antwoordden, geloofde hij ons niet. Ik vroeg de agent of hij een telegram wilde versturen naar het Britse Ministerie van Luchtvaart en schreef het te verzenden bericht op. Ik weet niet of dit bericht daadwerkelijk is verstuurd.

Na het verhoor op het politiebureau werden we overgebracht naar een militaire kazerne, waar we door 2e Luitenant Bouvy van de Inlichtingen Dienst opnieuw aan een verhoor werden onderworpen. Nadat deze zijn rapport had opgesteld en beloofd had een telegram naar het Britse Ministerie van Luchtvaart te sturen, bracht hij ons twee uur later per auto naar Den Haag. Op weg naar Den Haag stuitten wij op een lange gemotoriseerde militaire colonne. Wij werden door soldaten gefouilleerd en daarbij ontdekten zij dat onze begeleider een fascist was. Op dat moment dachten wij dat zij ons op staande voet zouden doodschieten, uiteindelijk werden wij verder naar Den Haag gebracht, het was inmiddels 03.00 u geworden.

Na een langdurige reis arriveerden wij tussen 06.30 u en 07.00 u in Den Haag, waar we rechtstreeks naar een kazerne werden gebracht. Daar spraken wij met de commandant, die eveneens perfect Engels sprak. Nadat onze situatie was uiteengezet, werden wij naar het Britse Consulaat gebracht waar bleek dat iedereen was vertrokken. Vandaar gingen wij naar het Amerikaans Gezantschap waar Majoor Colbourne ons zeer behulpzaam was. Ten langen leste werden wij onder begeleiding van een soldaat en onze chauffeur in een Buick naar Hoek van Holland gereden, waar een Britse torpedootjager lag afgemeerd. In de omgeving van Den Haag bleken Britse troepen en soldaten van garderegimenten uit Ierland en Wales aanwezig te zijn. Gedurende de reis vlogen er Duitse bommenwerpers over en we zagen ook vijf Blenheims. Een Britse marineofficier liet ons op de boot toe waarna de thuisreis kon aanvangen. Om 20.30 u van de 14e mei arriveerden wij te Dover.

P/O S.R. Thomas,
B-Flight 264 Squadron.
Opgetekend,....mei, 01.37 u.

Bron: Jan Jolie, *Luchtgevechten boven West-Brabant en de Biesbosch* (2000)